

Bernadette

Frank Boeijen

De poort van de stad
De weg loopt omhoog
De hemel is ver
Zo ver als een droom
En ik hoor haar naam
In de stille gebeden
Zie ze komen zie ze gaan
En ze vragen haar zegen

En Bernadette
Bernadette slaapt
En de gelovigen
Wachten op een wonder
Met tranen in de ogen
Kaarsen aan
Het licht in het duister
Luister
Bernadette fluistert

En ik sta hier als verweesd
Als een zoon zonder vader
De grond is gewijd
En gezegend het water
En ik denk aan het beeld
Van een kind dat ik zag
Voor een stukgeschoten huis
In een godverlaten stad

En Bernadette
Bernadette slaapt
De gelovigen
Wachten op een wonder
Met tranen in de ogen
Kaarsen aan
Licht in het duister
Luister
Bernadette fluistert

Zie het als een verhaal
Laat het een verhaal zijn
Zonder begin
Zonder einde
Met een rotsvast vertrouwen
In de goede afloop
Zonder vertrouwen geen hoop
Even rust de liefde

Ik heb haar gezien
In het zonlicht door de ramen
Wat in duizend kleuren uiteenvalt
Op de stenen van de kathedraal

En zij slaapt al meer dan honderd jaar
Haar handen van marmer
In een kamer van glas
Haar ogen gesloten

En Bernadette
Bernadette slaapt